

Sygn. akt III W 279/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2016r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Paweł Augustowski

Protokolant: Ewa Modlińska

po rozpoznaniu w dniach 10.08.2015r., 09.11.2015r., 31.03.2016r., 07.04.2016r. i 19.05.2016r.

sprawy M. P.

córki A. i J. z domu S.

ur. (...) w W.

obwinionej o to, że:

w okresie od 2 kwietnia 2014 roku do dnia 29 stycznia 2015 roku w W.na terenie działki numer (...) (...)P.w rejonie ul. (...)a ul. (...)woj. (...)magazynowała odpady naruszając wymagania w zakresie ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi

tj . o popełnienie wykroczenia z art. 174 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach

I. obwinioną M. P. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, z tym, że okres popełnienia tego czynu ogranicza do dat od 19.05.2014r. do 29.01.2015r., tj. uznaje ją za winną popełnienia wykroczenia z art. 174 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach i za czyn ten na podstawie powołanego przepisu wymierza jej karę grzywny w wysokości 500 zł (pięćset złotych),

II. zasądza od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 50 zł tytułem opłaty.

III W 234/15

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego materiału dowodowego ustalono następujący stan faktyczny

Obwiniona M. P.jest współwłaścicielem działki nr (...) (...)P.w rejonie ulicy (...)i ul. (...). Jej mąż Z. P.prowadzi działalność gospodarczą w zakresie prac budowlanych. Pozostałości z tej działalności były zwożone i magazynowane na terenie działki. Magazynowane były odpady z gospodarki leśnej, żużle, wybrakowane wyroby ceramiczne, cegły, ceramika budowlana, odpady betonu , gruz betonowy z rozbiórek i remontów, gruz ceglany, zmieszane odpady betonu i gruzu ceglanoego , drewno, gleba i ziemia, w tym kamienie, urobek z pogłębiania oraz odpady ulegające biodegradacji. Faktycznie czynnościami tymi zajmował się Z. P., ale M. P.brała również w tym udział, składając choćby wnioski do organu gminy o pozwolenie na wykonanie określonych prac na terenie swojej działki, uzasadniając zwożenie i magazynowanie gruzu potrzebą utwardzenia powierzchni terenu, a także pisząc inne pisma do organu i składając środki zaskarżenia w postępowaniu administracyjnym.

dowody

- akta postępowania administracyjnego

- zeznania świadków:

K. S. - k. 6, 87

E. M. - k. 113

Z. P. - k. 113

wyjaśnienia – k. 87

Urząd Miejski w W., Biuro Ochrony (...) przeprowadził postępowanie administracyjne, w trakcie którego w dniu 4.10.2013r. w ramach kontroli terenu stwierdzono, że na terenie działki składowane są odpady w formie nieregularnej hałdy wyniesionej ponad poziom gruntu. Zauważono także pozostałości po spalaniu odpadów w sąsiedztwie hałdy.

Po przeprowadzeniu wizji lokalnej Urząd Miejski w W. zwrócił się do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w W. celem zajęcia stanowiska co do działań podejmowanych przez właścicieli gruntu oraz o interpretację przepisów dotyczących składowania odpadów do Ministerstwa Środowiska. Podczas kontroli przeprowadzonej przez (...) dla Miasta W. stwierdzono, że zamiast utwardzenia działki wykonano niwelację terenu i nie wybudowano obiektów gospodarczych, wymienionych przez Z. i M. P. w zgłoszeniu robót. Prezydent Miasta W. decyzją z dnia 2.04.2014r. nakazał właścicielom działki nr (...) (...) P. Z. i M. P. usunięcie odpadów z terenu położonego w rejonie ul. (...) zdeponowanych w miejscu nieprzeznaczonym na ich składowanie lub magazynowanie w ilościach przekraczających własne potrzeby wyznaczając termin do ich usunięcia do dnia 31 marca 2016r. Właściciele nie zgodzili się z decyzją i zaskarżając ją do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w W. nadal magazynowali odpady. Decyzją z dnia 19 maja 2014r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w W. uchyliło zaskarżoną decyzję w całości i przekazało sprawę do ponownego rozpoznania przez organ I Instancji wobec niezapewnienia stronom przez organ I instancji czynnego udziału w tym postępowaniu.

Po ponownym przeprowadzeniu postępowania administracyjnego zgodnie z zaleceniami (...) decyzją z dnia 25 maja 2015r. Prezydent Miasta W. nakazał właścicielom działki nr (...) obręb 40 P. Z. i M. P. usunięcie odpadów z terenu położonego w rejonie ul. (...) zdeponowanych w miejscu nieprzeznaczonym na ich składowanie lub magazynowanie w ilościach przekraczających własne potrzeby wyznaczając termin do ich usunięcia do dnia 31 marca 2017r. Decyzją z dnia 16 lipca 2015r. (...) w W. wydaną na skutek odwołania Z. P. i M. P. utrzymano w mocy zaskarżoną decyzję Prezydenta Miasta W. z dnia 25 maja 2015r. Na skutek skargi obwinionej na decyzję (...) w W. z dnia 16.07.2015r. Wojewódzki Sąd Administracyjny we W. wyrokiem z dnia 13 stycznia 2016r. oddalił skargę w całości.

dowód:

akta postępowania administracyjnego

Obwiniona M. P. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu wskazując, że nie miała zamiaru magazynować odpadów, a zwożone na teren działki przedmioty miały na celu utwardzenie terenu, na co otrzymała stosowne zezwolenie. Dodała także że nie składowała tam żadnych niebezpiecznych odpadów (wyjaśnienia – k.j.w.).

Sąd zważył ponadto, co następuje

Sprawstwo i wina obwinionej M. P. nie budzi żadnych wątpliwości. Na powyższe wskazują nie tylko dowody osobowe w postaci zeznania świadków i wyjaśnień obwinionej, ale przede wszystkim dokumenty znajdujące się w aktach postępowania administracyjnego. Ustalenia poczynione na podstawie tych dowodów jednoznacznie przekonują o odpowiedzialności za wykroczenie wskazane w ustawie o odpadach. Już od 2009r. na terenie działki nr (...) (...) P. w rejonie ulicy (...) i ul. (...) magazynowane były odpady z gospodarki leśnej, żużle, wybrakowane wyroby ceramiczne, cegły, ceramika budowlana, odpady betonu, gruz betonowy z rozbiórek i remontów, gruz ceglany,

zmieszana odpady betonu i gruzu ceglanego, drewno, gleba i ziemię, w tym kamienie, urobek z pogłębiania i odpady ulegające biodegradacji. Właściciele działki w czerwcu 2010r. zgłosili zamiar wykonania robót, ale de facto nie wykonano czynności opisanych w zgłoszeniu, to jest nie utwardzono działki i nie wybudowano obiektów gospodarczych wymienionych w zgłoszeniu robót. Ponadto pomimo wydania decyzji Prezydenta Miasta W.z dnia 2.04.2014r. nakazującej właścicielom działki nr (...) (...)P.Z.i M. P.usunięcie odpadów z terenu położonego w rejonie ul. (...)zdeponowanych w miejscu nieprzeznaczonym na ich składowanie lub magazynowanie w ilościach przekraczających własne potrzeby obwiniona i jej mąż nadal magazynowali wskazane wyżej odpady. Powyższa decyzja została uchylona z przyczyn formalnych, a potem powtórzona, wobec czego osoby zobowiązane decyzją winny były zalecenia tam wskazane wykonać. Obowiązek ten wynika z art. 26 ust 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach.

Organy administracyjne oraz sąd administracyjny wielokrotnie i zgodnie wypowiedziały się w swych orzeczeniach o naruszeniu przez obwinioną obowiązków ustawy w przedmiocie magazynowania odpadów. Choć nie powinno się automatycznie wiązać odpowiedzialności za wykroczenie z art. 174 ust 3 ustawy o odpadach z wynikami postępowania administracyjnego, to jednak wyniki tego postępowania w postaci orzeczeń SKO oraz wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we W. z dnia 13 stycznia 2016r. i dokonane w tym postępowaniu ustalenia, identyczne co sądu orzekającego, potwierdzają dodatkowo fakt naruszenia norm ustawy i tym samym wyczerpania przez M. P. ustawowych znamion wykroczenia z art. 174 ust 3 ustawy o odpadach. Zgodnie z tym przepisem kto magazynując odpady, narusza wymagania, o których mowa w art. 25 ustawy, podlega karze. W myśl art. 25 ust. 1 ustawy magazynowanie odpadów odbywa się zgodnie z wymaganiami w zakresie ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi, w szczególności w sposób uwzględniający właściwości chemiczne i fizyczne odpadów, w tym stan skupienia, oraz zagrożenia, które mogą powodować te odpady, w tym zgodnie z wymaganiami określonymi w aktach wykonawczych do ustawy. Czynnością wykonawczą tego wykroczenia jest więc magazynowanie odpadów w sposób naruszający wymagania tej ustawy jak i innych aktów normatywnych. Wiemy, że na terenie nieruchomości obwinionej w dacie wydania tej decyzji znajdowały się odpady oraz że nieruchomość nie jest przeznaczona do magazynowania odpadów. Nie można uznać za satysfakcjonujące wyjaśnienie obwinionej, że zgłoszenia robót budowlanych polegających na utwardzeniu terenu powoduje brak winy w zakresie zarzucanego czynu. Ta podnoszona także w toku prowadzonego postępowania administracyjnego okoliczność nie znalazła aprobaty Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we W. wyrażonego w uzasadnieniu wyroku z dnia 13 stycznia 2016r., zgodnie z którym po pierwsze zgłoszenia dotyczyły określonej części nieruchomości, a do magazynowania odpadów doszło na terenie większym niż wskazany w zgłoszeniach przyjętych przez Starostę (...), a po drugie, na skutek przyjęcia odpadów nie doszło do utwardzenia, ale do niwelacji terenu przy wykorzystaniu odpadów przyjętych na teren do tego przeznaczony. Tym samym zachowanie właściciela działki nie było działaniem w ramach dozwolonego przetwarzania odpadów. Decyzja Prezydenta Miasta W. nakazująca ich usunięcie jest zatem zasadna, albowiem została wydana zgodnie z przepisami ustawy.

W przypadku M. P. sąd badał w tym postępowaniu przede wszystkim, czy można uznać ją za osobę magazynującą odpady, albowiem wiadomym jest, że to jej mąż Z. P. faktycznie czynnościami tymi się zajmował. Uważna lektura akt postępowania administracyjnego oraz nawet treść wyjaśnień obwinionej przekonują jednak, że tak w istocie było. Aktywnie brała udział w tym postępowaniu, składając wnioski do organu, odpowiadając na pisma, składając środki zaskarżenia. A zatem, nie było tylko tak, iżby jedynie formalnie była współwłaścicielem działki, na której odpady są składowane. Sama podjęła działania, czynności, składając stosowne wnioski do organu związane z potrzebą zagospodarowania tych odpadów, a zatem jak najbardziej można ją uznać za osobę magazynującą odpady.

Wymierzona kara grzywny jest współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu i bierze pod uwagę potrzeby w zakresie zapobiegawczych i wychowawczych funkcji. Wymiar tej kary nie jest wysoki, ale ona ma przede wszystkim spełnić swą funkcję wychowawczą, tj przekonać po raz kolejny uczestnika postępowania administracyjnego, że postępowaniem swym i nieustępliwością narusza przepisy ustawy o odpadach. Kara grzywny w wysokości 500 złotych jest wystarczająco dolegliwa finansowo, by uzmysłowić obwinionej naganność takiego postępowania.

O kosztach orzeczono po myśli art.119 k.p.w. w zw. z art. 627 k.p.k.
